

Title :	
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	มติฉบับ หน้า 7
Date :	วันจันทร์ ที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

สปดาห์นี้จะขอกล่าวถึงลูกกตัญญูคนที่ยี่สิบสองในตำนาน ยี่สิบสี่ลูกกตัญญูของจีน ซึ่งก็คือ ยหฺวีเฉียนโหลว คนในสมัยราชวงศ์ใต้ ตำนานเรื่องนี้มีชื่อเรียกว่า “ชิมอุจจาระ กังวลใจ” (尝粪忧心 cháng fèn yōu xīn ฉาง เฟิน โยว ซิน)

ผู้อ่านหลาย ๆ ท่านเมื่อเห็นชื่อเรื่องก็คงตกใจไม่น้อย เพราะ คงคิดว่าในโลกนี้จะมีใครที่โหดคิดอูตรีซึม “อุจจาระ” นอกจาก นั้น เมื่อชิมเสร็จแล้วแทนที่จะไปเปร่งฟันบ้วนปากให้สะอาด แต่ กลับต้องมากังวลใจอะไรอีก ฟังดูเดิน ๆ แล้วอาจขัดแย้งกัน แต่ ทั้งสองอย่างนี้มีเหตุผลต่อเนื่องเป็นเรื่องเดียวกันอย่างชัดเจน

庾黔娄是南朝齐人。
庾黔婁是南朝齊人。
Yǔ Qiánlóu shì Náncháo Qí rén.

ยหฺวีเฉียนโหลว ชื่อ หนานฉาว ฉี เหริน.

ยหฺวีเฉียนโหลวเป็นคนรัฐฉีสมัยราชวงศ์ใต้

ยหฺวีเฉียนโหลวเป็นเด็กเรียนเก่ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะได้ รับการสั่งสอนจากทั้งพ่อและป้ามาตั้งแต่เล็ก ด้วยความมานะ อุตสาหะ เมื่อโตขึ้นเขาจึงได้เป็นขุนนางระดับสูงที่ต่างถิ่น แต่ หลังจากที่เขาเข้ารับตำแหน่งได้ไม่ถึงสิบวัน ก็รู้สึกใจไม่ดี เหงื่อ ออกท่วมตัว เหมือนเป็นกลางสังหรณ์ว่าจะเกิดเรื่องไม่ดีกับคน ที่บ้าน ดังนั้น เขาจึงรีบเดินทางกลับบ้านไปเยี่ยมทุกคน เมื่อ มาถึงบ้าน เขาจึงได้รู้ว่าพ่อล้มป่วยมาช่วงหนึ่งแล้ว หมอบอก

เรียนไทย
ได้เงิน

二十四孝子(22)

尝粪忧心

ยี่สิบสี่ลูกกตัญญู (ตอนที่ 22)

ชิมอุจจาระ กังวลใจ

ว่าถ้าอยากรู้ว่าอาการป่วยร้ายแรงหรือไม่ ก็ให้ชิมอุจจาระของ คนไข้ดู ถ้ารสขม แสดงว่าใกล้หายดีแล้ว กลับกัน หากรสหวาน แสดงว่าอาการหนัก

于是黔娄就去尝父亲的粪便。

於是黔婁就去嘗父親的糞便。

Yúshì Qiánlóu jiù qù cháng fùqīn de fènbiàn.